

„V súlade alebo naopak?“

Suspírium: „Povstaňte, dobrorečte Hospodinovi, svojmu Bohu, od vekov až naveky! Nech dobrorečia tvojmu slávnemu menu, ktoré je vyvýšené nad každé dobrorečenie a chválu.“ (Neh 9,5b) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 512. 3. verš: „Toto dieťa uvítaj...“

Krst – Alexander Jenčo

Pieseň: Chválospev č. 311: „Chváľ Boha, vzdávaj česť večnému Kráľovi...“

Vzdych: „...vyvoleným, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnosti!“ (IPt 1,1-2) Amen.

Lekcia: Druhá kniha kroník 27. kapitola: *„Jotám mal dvadsaťpäť rokov, keď sa stal kráľom a šesťnásť rokov vládol v Jeruzaleme. Jeho matka, Cadóková dcéra, sa volala Jeruša. Robil to, čo uznáva Hospodin za správne, celkom tak, ako robil jeho otec Uzzija, ibaže nevstúpil do Hospodinovho chrámu. Ľud však žil ďalej v skazenosti. On vybudoval Hornú bránu Hospodinovho domu a rozsiahle práce konal na hradbe Ófelu. V Judskom pohorí budoval mestá a v zalesnených krajoch staval pevnosti a veže. Bojoval proti kráľovi Ammónčanov a premohol ich, takže mu v tom roku Ammónčania odviekli sto talentov striebra, desaťtisíc kórov pšenice a desaťtisíc kórov jačmeňa. Tolko mu odvádzali Ammónčania v druhom i treťom roku. Jotám sa vzmähal, pretože zotrúval na svojich životných cestách pred Hospodinom, svojím Bohom. Ostatné Jotámove príbehy, všetky jeho boje a výpravy sú zapísané v Knihe izraelských a judských kráľov. Mal dvadsaťpäť rokov, keď sa stal kráľom, a šesťnásť rokov vládol v Jeruzaleme. Keď sa Jotám uložil k svojim predkom, pochovali ho v Dávidovom meste. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Acház.“*

Modlitba: Večný, nebeský Otče náš v Pánovi Ježišovi Kristovi! Ďakujeme Ti, že si nás aj v tento deň zhromaždil a že môžeme stáť pred Tvojím svätým Slovom. Ďakujeme Ti, že v Písme Svätom môžeme čítať nielen príbehy ľudí, ale môžeme v ňom vidieť aj Tvoj spásny plán. Ďakujeme Ti, že aj prostredníctvom príbehov pozemských kráľov obraciaš náš pohľad na Krista, nášho večného Kráľa. Pane náš, prosíme Ťa, otvor pred nami svoje Slovo! Daj nám vnímavé srdce, aby sme nielen počuli, ale aj rozumeli tomu, čo nám hovoríš. Daj, aby sme nezostali iba pri Jotámovi, ale aby sme v ňom uvideli tú nádej, ktorá nás vedie ku Kristovi. Ukáž nám Krista, dokonalého Kráľa! Prosíme, ukáž nám Toho, Ktorý Ťa dokonale poslúchal, Ktorý buduje Tvoju cirkev, Ktorý zvíťazil nad hriechom a smrťou,

Ktorý vydal sám seba za nás a ktorý aj dnes žije a kraľuje. Pane náš, odnám od nás všetko, čo zatemňuje náš pohľad na Krista! Daj nám pokoru, aby sme rozpoznali svoje vlastné hriechy a slabosti. Daj nám vieru, aby sme nedôverovali sami sebe, ale svojmu Spasiteľovi a Kráľovi. Svojím Svätým Duchom osvieť náš rozum, dotkni sa našich srdc a daj, aby sa Slovo, ktoré dnes počujeme, nedostalo iba k našim ušiam, ale aby formovalo náš život. Prehovor k nám, Pane náš! A keď budeme počúvať Tvoje Slovo, daj, aby sme zo srdca mohli povedať: **Žije náš Kráľ!** Prosíme Ťa v mene Ježiša Krista. **Amen.**

Pieseň: Žalm č. 24.: „Bože, Tvoja je celá zem...”

Vzdych: „Úchvatnú slávu tvojej veleby a tvoje zázračné diela chcem ospevovať. Hovoriť budú o moci tvojich úžasných skutkov, ja chcem rozprávať o tvojich veľkých činoch. Budú šíriť pamiatku tvojej veľkej dobroty a plesať nad tvou spravodlivosťou.“ (Ž 145,5-7) Amen.

Biblický text: Druhá kniha kroník 27. kapitola 2. verš: „*Robil to, čo uznáva Hospodin za správne, celkom tak, ako robil jeho otec Uzzija, ibaže nevstúpil do Hospodinovho chrámu. Ľud však žil ďalej v skazenosti.*“

Milí bratia a milé sestry,

vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

V dnešnom biblickom texte čítame príbeh jedného kráľa. Mladého kráľa. Jotám mal dvadsaťpäť rokov, keď sa stal kráľom, a šesťnásť rokov kraľoval v Jeruzaleme. Kniha Kroník o ňom nehovorí veľa. Nedostávame dlhý príbeh. Jeho život je zhrnutý v niekoľkých veršoch. Ale medzi týmito krátkymi vetami nachádzame veľmi dôležité vyhlásenie: „Robil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.“ Dobrý kráľ. Ľud, ktorý však nebol dokonalý. Kráľ, ktorý buduje. Kráľ, ktorý mocnie. A keď toto čítame, vynára sa v nás otázka: Kam tento príbeh smeruje? Pretože biblické príbehy o kráľoch napokon nestoja samy osebe. Aj dobrí králi sú iba predobrazmi toho jediného Kráľa, ktorý bol vo všetkom dokonalý. Od Jotáma ku Kristovi. Od dobrého kráľa k večnému Kráľovi. **1. Jotám sa stal kráľom – Kristus je Kráľom naveky.** Jotám sa stal kráľom vo veku dvadsaťpäť rokov. Bol mladý. Život mal ešte pred sebou. A kraľoval šesťnásť rokov. Šesťnásť rokov. V ľudskom živote je to dlhý čas. A predsa sa skončil.

Pretože každé pozemské kráľovstvo sa raz skončí. Každá pozemská vláda sa raz uzavrie. Trón nezostane navždy tomu istému človeku. Jotám bol kráľom, ale iba na určitý čas. A už tu vidíme Krista. Ježiš Kristus nie je Kráľom tak ako pozemskí králi. On sa nestal kráľom vo veku dvadsaťpäť rokov. Nezačal byť Kráľom pri ľudskej korunovácii. On je Kráľom od večnosti. Jotám kraľoval šesťnásť rokov. Kristus kraľuje naveky. Jotámovo kraľovanie sa skončilo. Kristovo kraľovanie sa nikdy neskončí. Preto keď čítame príbehy pozemských kráľov, vždy sa musíme pozeráť ďalej. Pretože každý dobrý kráľ kladie otázku: Kde je pravý Kráľ? A odpoveď evanjelia znie: Ježiš Kristus je pravý Kráľ. **2. Jotám robil to, čo bolo správne v očiach Hospodina – Kristus bol dokonale poslušný.** Mierou Jotámovho života nebolo to, nakoľko bol úspešný. Nebolo to to, nakoľko bol obľúbený. Nebolo to ani to, akú veľkú mal armádu. Ale toto: „Robil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.“ Toto bola miera života kráľa. A aké dôležité je to aj pre nás! Pretože my sa často pýtame: „Čo je správne podľa mňa?“ Ale Biblia sa pýta: „Čo je správne v očiach Hospodina?“ Smerovanie Jotámovho života bolo správne. Ale Jotám bol stále iba človekom. V Kristovi však vidíme niečo oveľa väčšie. Ježiš nečinil iba mnoho dobrých vecí. On bol dokonale poslušný Otcovi. Až na kríž. Keď stál pred krížom, nepovedal: „Nech sa stane tak, ako je to ľahšie pre mňa.“ Ale: „Nie moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane.“ O Jotámovi čítame, že robil to, čo bolo správne v očiach Hospodina. O Kristovi však vyznávame: On dokonale naplnil vôľu svojho Otca. **3. Jotám budoval – Kristus buduje.** Jotám bol kráľom, ktorý budoval. Postavil hornú bránu Hospodinovho domu. Budoval jeruzalemské hradby. Kráľ nielen sedí na tróne. Kráľ buduje. A keď toto čítame, myslíme na Krista. Pretože aj Kristus buduje. Ježiš povedal: „Postavím svoju cirkev.“ Jotám budoval z kameňov. Kristus spája a buduje ľudí. Jotám posilňoval múry mesta. Kristus buduje svoju cirkev ako základný kameň. Jotám budoval pozemskú stavbu. Kristus buduje večný dom. A preto je to nádherný obraz: Jotám budoval, ale Kristus je pravý Staviteľ. Jotám postavil bránu. Kristus sám sa

stal cestou k Otcovi. Jotám budoval múry. Kristus buduje ľud, ktorý nemôžu premôcť ani brány smrti. Preto môžeme povedať: Jotám vybudoval mesto. Kristus buduje večné a neotrasiteľné kráľovstvo. Pán buduje nebeský Jeruzalem svojou krvou. **4. Jotám bojoval – Kristus bojuje proti hriechu a smrti.** Jotám bojoval. Proti Amónčanom. Ako kráľ musel chrániť svoj ľud. Aj to je úlohou kráľa. Kráľ bojuje. Kráľ chráni krajinu. Kráľ získava víťazstvo. Ale Kristov boj ide ešte oveľa hlbšie. Kristus neprišiel proti nepriateľovi pozemského národa. Neprišiel proti Amónu. Prišiel proti hriechu. Prišiel proti smrti. Prišiel proti moci satana. A v centre jeho boja stojí kríž. Jotámov boj sa odohrával na pozemskom bojisku. Kristov boj sa odohral na Golgote. A svet si mohol myslieť: Kráľ utrpel porážku. Kráľ zomrel. Kráľa sňali z kríža. Kráľa vložili do hrobu. Ale práve tam sa podľa Božieho plánu odohralo víťazstvo. Kríž nebol Kristovou porážkou. Kríž sa stal miestom Jeho poslušnosti a vykupiteľskej lásky. Jotám porazil Amónčanov. Kristus porazil smrť. **5. Jotámovi platili – Kristus dal sám seba.** Po Jotámovom víťazstve mu Amónčania platili. Sto talentov striebra. Desaťtisíc kórov pšenice. Desaťtisíc kórov jačmeňa. Víťazný kráľ dostával od porazeného ľudu. A tu sa objavuje rozdiel, ktorý nás vedie do samotného srdca evanjelia. Pri Kristovi sa obraz obracia. Hriešny človek je dlžníkom. My sme dlžníkmi. My sme zhrešili. My sme ten skazený ľud. A kto zaplatí? Kráľ. Nie my platíme Bohu. Kristus zaplatil. Nie my dávame svoj život za Kráľa. Kráľ dal svoj život za nás. Toto je evanjelium. Jotámovi platil porazený ľud. Pri Kristovi zaplatil sám Kráľ – vlastným životom. Preto hovorí Písmo, že Kristus vydal sám seba za nás. Nie striebrom. Nie zlatom. Ale vlastnou krvou. **6. Jotám bol dobrým kráľom – ale on nebol tým Kráľom.** Milí bratia a drahé sestry, tu sa musíme na chvíľu zastaviť. Pretože by bolo ľahké zameniť Jotáma s Kristom. Ale Biblia to nechce. Jotám bol dobrým kráľom. Ale nebol dokonalý. Jotám budoval. Ale to, čo vybudoval, pominulo. Jotám bojoval. Ale neporazil smrť. Jotám kraľoval. Ale jeho vláda sa skončila. Jotám zomrel. A zostal v hrobe. Ježiš Kristus je však iný. On je dokonalý

Kráľ. On buduje. On víťazí. On vykupuje. On kraľuje. A On žije. **7. Jotám zomrel – Kristus zomrel a vstal z mŕtvych.** Možno toto je najväčší rozdiel. Jotám zomrel. Pochovali ho. Kristus tiež zomrel. Aj Jeho pochovali. Ale tu je to rozhodujúce slovo: **ale**. Kristus zomrel, **ale vstal z mŕtvych**. Hrob Ho nemohol zadržať. Smrť Ho nemohla držať vo svojej moci. Kameň nemohol uzavrieť cestu. Pretože Kristus nebol jednoducho jedným z kráľov. On je Pánom života. Preto si nespomínáme na mŕtveho kráľa. Nestojíme pri hrobe. Neuchovávame iba pamiatku na dávneho vládcu. **Máme živého Kráľa!** **8. Od Jotáma ku Kristovi.** A teraz sa môžeme pozrieť späť na celý príbeh. Jotám sa stal kráľom. Kristus je Kráľom naveky. Jotám robil to, čo bolo správne v očiach Hospodina. Kristus bol dokonale poslušný Otcovi. Jotám budoval. Kristus buduje svoju cirkev. Jotám bojoval. Kristus zvíťazil nad hriechom a smrťou. Jotámovi platili. Kristus vydal sám seba ako výkupné. Jotám kraľoval šesťnásť rokov. Kristus kraľuje naveky. Jotám zomrel a pochovali ho. Kristus zomrel, pochovali Ho – **ale vstal z mŕtvych**. Preto Jotámov príbeh nie je sám osebe konečným cieľom. Jotám stojí v tieni Kráľa, a to Najmocnejšieho. A tieň vždy ukazuje na niekoho iného. Na dokonalého Kráľa. **Žije náš Kráľ!** Milí bratia a drahé sestry! Možno aj my často žijeme uprostred skazeného ľudu. Možno vidíme hriech. Vidíme slabosť. Vidíme nedostatky vo svojom vlastnom živote. A môžeme si položiť otázku: Ako sa z toho všetkého predsa len stane Božie kráľovstvo? Odpoveďou nie je, že jedného dňa budeme dostatočne dobrí. Odpoveďou nie je, že my všetko dokonale vybudujeme. Odpoveďou nie je, že my porazíme všetkých svojich nepriateľov. **Odpoveďou je Kristus.** Pretože máme Kráľa. Pravého Kráľa. Kráľa, Ktorý buduje a neustále je v činnosti. Víťazného Kráľa. Ukrižovaného Kráľa. Vzkrieseného Kráľa. Večného Kráľa. A On nezostal v hrobe. **Pán žije! Náš Kráľ žije!** Žije Kráľ neba i zeme. Žije Ten, Ktorý buduje svoju cirkev. Žije Ten, Ktorý miluje hriešnika a vykúpil ho. Žije Ten, Ktorý zvíťazil nad smrťou. Žije Ten, Ktorý aj dnes kraľuje. A žije Ten, ktorý sa raz vráti. Preto keď čítame príbeh Jotáma, nezastavme sa pri Jotámovi. Pozrime

sa na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa našej viery! Jotám bol dobrým kráľom. **Kristus je dokonalý Kráľ**. Jotámova vláda sa skončila. **Kristova vláda trvá naveky**. Jotám zomrel. **Kristus vstal z mŕtvych**. Jotámov hrob by nebol prázdny. **Kristov hrob je prázdny, pretože On žije**. A preto dnes nehlásame: „Žil jeden dobrý kráľ.“ Ale toto: „**Žije Kráľ!**“ **Ježiš Kristus žije a kraľuje naveky. Veríš tomu? Amen.**

Modlitba: Pane a Otče náš! Ďakujeme Ti za Tvoje živé a mocné Slovo. Ďakujeme Ti, že si aj dnes obrátil náš pohľad na Krista. Ďakujeme Ti, že si nám ukázal: pozemskí králi pominú, pozemské vlády sa skončia, ale Ježiš Kristus je Kráľom naveky. Ďakujeme Ti, že On nebol iba dobrým kráľom, ale dokonalým Kráľom. Ďakujeme Ti, že bol poslušný až na smrť, a to až na smrť na križi. Ďakujeme Ti, že vydal sám seba za nás. Ďakujeme Ti za Jeho krv, ktorá nás očisťuje od hriechu. Ďakujeme Ti za kríž, na ktorom pod ťarchou nášho hriechu niesol to, čo by sme my sami nikdy nedokázali uniesť. A predovšetkým Ti ďakujeme za vzkriesenie! Ďakujeme Ti, že hrob Ho nemohol zadržať. Ďakujeme Ti, že smrť nad Ním nezvítazila. Ďakujeme Ti, že Kráľ žije, náš Kráľ žije! Pane, odpusť nám, ak často hľadáme nádej sami v sebe. Odpusť nám, ak sa vlastnou silou snažíme vybudovať to, čo môžeš vybudovať iba Ty. Odpusť nám, ak sa vlastnou silou chceme víťaziť tam, kde nám vyslobodenie môže dať iba Kristovo víťazstvo. Uč nás hľadiť na Krista! Keď sme slabí, daj, aby sme videli Jeho. Keď sme v hriechu, daj, aby sme utiekli k Nemu. Keď sa bojíme, daj, aby sme si spomenuli, že On kraľuje. Keď sa v našom živote všetko stáva neistým, daj, aby sme sa pevne držali večného Kráľa. Buduj, Pane, svoju Cirkev! Buduj nás ako živé kamene v Kristovi. Posilňuj našu vieru, posväcuj náš život a pomáhaj nám, aby sme neboli iba poslucháčmi Tvojho Slova, ale aj jeho činiteľmi. A daj, aby sme si odtiaľto, keď pôjdeme domov, neodnášali jednoducho iba príbeh Jotáma, ale Kristovu slávu. Nech je v našich srdciach, v našich domovoch a v celom našom živote táto istota: **Pán žije! Náš Kráľ žije! Ježiš Kristus žije a kraľuje naveky!** A keď raz príde ten deň, keď Ho uvidíme tvárou v tvár, daj, aby sme patrili medzi tých, ktorí pred Ním s radosťou padnú na kolena a vyznajú: **Ty si Kráľ!** Prosíme Ťa v mene Ježiša Krista. **Amen.**

Modlitba Pánova

Ofera: „A tak teda už nie ste cudzinci a prisťahovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Božej rodiny.“ (Ef 2,19)

Požehnanie: Ježiš hovorí: „Lebo Božie kráľovstvo je medzi vami.“ (Lk 17,21b) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 354.: „Ježiš je Pánom nad svetmi,...“